

hvor der er stærkt Grøde, idet det hugges ind gennem Toppen af Grøden og ved et rask Raft eller Drag atter føres ind i Baaden, hvorved den Nal, der fandtes i Grøden, bliver spibdet paa Riggene eller Lænderne og saaledes fangen. At begge disse Redskaber ved deres hele Indretning og Brugsmaade maa oprive og beskadige Plantevæxten paa Havbunden er selvindlysende; paa den anden Side anføres, at de — som, saa vidt vides, endnu kun bruges paa Limfjorden (Savlystret dog ogsaa ved Kjøbenhavn) — give Fiskerne en ret ordentlig Indtægt, ligesom de have det samme Fortrin som alle Nalestangsredskaber, at de ere lette at overkomme for Fattigfolk, og saaledes egne sig til at flette Smaafolk et lille Bierhverv. De have begge udtrykelig været forbudte i den ælbre Limfjordslovgivning, indtil Loven af 22de Marts 1867 indrømmede deres Brug med nogle faa, mindre betydende, Begrænsninger. De ere imidlertid efter Udvalgets Mening, om saa maa siges, grusomme Fiskereds-kaber, der, idet de bruges i Blinde, gjøre megen Skade ved at saare ikke blot Nal, men megen anden i Grøden staaende Fisk, som ikke fanges, men fisben døer; dette er aldeles uundgaaeligt ved deres Brug; og medens vel det samme tilbels kan anføres om Nalestangen i Almindelighed, er der dog den store Forskjel paa disse Redskaber, at Nalestangen føres med langt større Sikkerhed end Plumpjernet eller Nalestammen, og at det ved Nalestangen for den tilvante Fisker er let at mærke, naar Jernet rammer en Nal, som da strax stryges af det; dette er derimod ikke Tilfældet ved Brugten af de andre to Redskaber, og det hændes navnlig ofte, at en paa Plumpjernet spibdet Nal, hvis den ikke under Optagene atter glider af, bliver siddende under flere paafølgende Plump, og da formedelst Bridningerne gjennembores flere Steder og mishandles paa en ynkkelig Maade. Naar der til Fordel for dem anføres, at de kunne bruges paa dybere Vand end Nalestangen, da gjælder dette kun for Plumpjernet's Vedkommende, og har i det Hele ikke stort at betyde, da Nalestangning kan ske paa temmelig dybt Vand.

I Betragtning af det Anførte om disse Redskabers skadelige Virkninger ved Oprodnng af Havbunden med dens Plantevæxt paa større Strækninger, som det i en kort Tid med dem er muligt at overfare, — om de oftest dræbende Saar, der ved dem i Blinde tilspies saavel Nal som mange andre Fiske, har Udvalget enstemmig forment, at de, som forkastelige, bør forbydes overalt i Landet, og at Smaafolk ville finde tilstrækkelig Fyldestgjørelse ved at tillades Brugten af de isølge Konstru-tion og Anvendelsesmaade dog mindre skadelige Pig- og Savlystre paa Stage, de første egnede for fastere, de sidste for blød Bund. Det Børn, som Lov af 22de Marts 1867 § 5 har stillet mod Misbrug af dem ved at fastsætte visse Afstande for deres Brug i Nærheden af andre Fiskereds-kaber maa Udvalget anse for i og for sig betydningsløst, ialtsald fordi Overholdelsen ikke er til at kontrollere.

§ 8. For at forebygge Fangst og Odelæggelse af umoden Fisk og Fiskeyngel har det fra gammel Tid af for Limfjorden været foreskrevet, at Fiskegarnene ikke maatte have for smaa Masker, og det Maal, Maskerne maatte have, er bestemt ved et autoriseret Skjelbe, der skal passe i Maskerne. Denne Regel var det ved Kristian den Femtes Lov tilsigtet at gjøre almindelig for hele Landet, idet det i 5—10—45 hebdter „og skal ingen Garn, som have mindre Masker end som samme Skjelbe udviser, bruges i Limfjorden eller nogen anden Steds over alt Riget“, ligesom der og tidligere, i det mindste paa sine Steder, (Helsingør) havde været normeret Skjelber til Binding af Fiskegarnene. Men Bestemmelsen i Kristian den Femtes Lov, der angik haade „Bundgarn, Kuser, Nedgarn, Baadkalve og andre Garn“ vides albrig at have faaet praktisk Betydning udenfor Limfjorden, idet der egentlig ikke har været Brug for den, hvorimod den oftere er bleven indstærpet og fornyet for Limfjordens Vedkommende, og i Rancellistkrivelse af 8de Januar 1846 nævnes den udtrykelig som bestaaende for hele Landet. Udvalget skjønner imidlertid ikke rettere, end at de samme Grunde, der have ført til Fastsættelsen af Maal for Maskerne i Garnredskaber, der bruges i Limfjorden, maa tale for lignende Forskrifter paa andre Steder, og selv om der mulig ikke tidligere har været Trang til saadanne — hvorfor unægtelig den Omstændighed taler, at den anførte Bestemmelse i Danske Lov er bleven upaaagtet — da har vistnok Forholdet i saa Henseende forandret sig efterhaanden som Fiskeriet er taget til og bliver drevet med mere Kraft og større Udbytte; thi det er en Erfaringsætning, at jo stærkere Fiskeriet drives, navnlig paa mere indelukke Vand, og jo mere Fiskemængden derved udtømmes, desto tilsieligere blive Fiskerne til at formindste Maskerne i Garnredskaberne for dog at faa nogen Fangst, om end kun af mindre og daarlige Fisk. Der er vistnok en Banskelighed forbunden med at fastsætte en almindelig Regel for Maskeriddet for hele Landet, idet der dels paa de forskjellige Steder bruges noget forskjellige Redskaber, dels de lokale Forhold, Skik og Brug og fremfor alt Fiskeværens Størrelse paa de forskjellige Steder kunne tilraade Modifikationer i Reglen. Det er saaledes klart, at der til Fangsten af den lille hornholmiske Sild og af den langt større Velt-Sild kræves nogen Forskjel i Maskerørrelserne. Det kan ogsaa paa sine Steder være nødvendigt at binde Garnene med mindre Masker for at gjøre dem stærkere til at modstaa Sjø og Strøm og berre Fangsten, end andre Steder o.s.v. Det